

farer rundt og snakker lidt om Nordisk Råd. Det skulle også gerne blive sådan, at de enkelte udvalg i de forskellige parlamenter taler om problemerne på kryds og tværs. Først da begynder der virkelig at være noget, der kan hæftes på de enkelte parlamenter og Nordisk Råd og Det Baltiske Råd og Østersørådet og samarbejdet med Rusland.

Vi har jo, som formanden for Nordisk Råd også omtalte, Øresundsområdet. Det er jo givet, at det er et nordisk projekt af rang. Tænk, at vi kan skabe en metropol i det nordiske område, således at der i fremtiden kan foregå et samarbejde mellem universiteterne i Lund, Malmø, København og Roskilde; at der på alle andre områder kan foregå et samarbejde de nordiske lande imellem.

Jeg er stolt af, at Danmark er den ene af de nationer, der er med til at lave det første af disse eksperimenter, og jeg håber, at vi i næste uge, som antydnet af fru Dorte Bennedsen, kommer længere frem i redegørelsen omkring samarbejdet mellem Danmark og Sverige i Østersøområdet og i Øresundsområdet specifikt. Det kræver selvfølgelig noget lovgivning, og jeg, der kommer fra grænseområdet, ved jo, hvor svært det er at koordinere to lande. Det vil det også være i de nordiske lande, men ethvert fremskridt vil være en gevinst.

Derfor skal vi tage det, som vi har gjort med meget andet i Nordisk Råd, det tager tid, men det går i den rigtige retning. Vi kan ikke forlange at få det hele på én gang, for så falder det bare sammen.

Jeg synes, vi i dag – inden sessionen i næste uge – kan se på et år med meget store resultater i forhold til de øvrige år, og jeg vil godt sige til samarbejdsministeren, at det nok var det danske formandskab, der fik sat gang i det, og det vil jeg sige tak for.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil også rose samarbejdsministeren lidt, men blandt andet mit vestjyske sindelag betyder nok, at jeg ikke får svunget mig helt så højt op som de to ordførere fra V og K.

I år mener jeg, at der er grundlag for forsigtig optimisme for det nordiske samarbejde. Der er også optimisme i redegørelsen fra ministeren for nordisk samarbejde, og det er berettiget.

Der er i det sidste år udført et målrettet arbejde for at forny og effektivisere det nordiske arbejde; ellers har nordisk samarbejde jo ikke just haft det sådan, at det har været det allerhøjst

prioriterede. Rent ud sagt har det været ret lavt prioriteret internationalt, hvad angår betydning og politiske resultater.

Nordisk Råd har haft mod til en vis selvran-sagelse og til at lade folk udefra vurdere det nordiske samarbejde i lyset af globaliseringen. Derfor behandler vi netop nu forslag til nye opgaver og forslag til effektivisering. Og til effektiviseringen først:

I den venstresocialistiske gruppe har vi aldrig forstået den dybere mening med de eksisterende altnuligudvalg. Nordenudvalget og Nærområdeudvalget beskæftiger sig begge med alt muligt: kultur, miljø, sikkerhed, indvandring osv., osv. Europaudvalget ved jeg ikke helt hvad skal. Der er, som beskrevet i ministerens redegørelse, udsigt til, at vi nu får fagudvalg i stedet for – kultur plus uddannelse, natur plus miljø osv. – og til, at Nordisk Råds Præsidium bliver et fagudvalg for udenrigspolitik. Fagudvalg giver mulighed for en fordybelse og for en dialog mellem fagfolk på den ene side og parlamentarikere med holdninger og interesse for området på den anden.

I kommunalbestyrelserne i Løgstør og i Åbo, i Ringkjøbing Amt og i Hallands Län og alle de andre nordiske demokratiske forsamlinger på lokalt nationalt plan finder man denne faglige opdeling nyttig. Ligesådan gør man det i Europa-Parlamentet, og i Europarådets Parlamentariske Forsamling bruger man den også. Vi finder, at det er godt, at man nu vil lytte til venstrefløjens vurdering og vende tilbage til fagudvalg i det nordiske samarbejde.

Fornyelsen af nordisk arbejde sigter bl.a. på at udbygge fælles nordisk forskningssamarbejde og på at gøre det nemmere at overføre velfærdsordninger fra det ene nordiske land til det andet, hvis man f.eks. flytter eller tager arbejde. Det sigter også på, at vi kan være mere internationalt aktive også uden for Norden, især i forhold til vore naboer i nærområderne, men også i forhold til EU og FN og internationale kriser.

Hvad det internationale angår, har jeg lyst til at supplere ministerens betragtninger om det forgangne år og om, hvordan man skal arbejde inden for EU's og EØS-aftalernes rammer.

Vi har jo for nylig oplevet, at Danmark har fastholdt sit nej til euroen, og det på ægte nordisk vis via befolkningen og via en folkelig debat. Det var befriende, synes vi, at folket turde tale eliten midt imod, og dommedagsprofetierne om højere rente og arbejdsløshed ved et nej er der jo indtil videre ikke meget hold i.